

Ábel pedig úgy gondolja, hogy tudja már a helyét e létküzdelemben. Ott van az a szegények között. Olyannyira tudja ezt, hogy fogadást teszen, de hol teszi? Újból a család talpalatnyi kapaszkodóján: édesanyjának sírjánál, mondván, hogy míg él, hú marad a szegények zászlajához.

Fogadalmát betartotta.

Az író életműve bizonyítja.

Napjainkban pedig, amikor a nemzet újból oly nagyon a család megtartó erejére szorult; amikor az Egésznek állapota a Rész erkölcsi, szellemi egészségén is múlik: valóságos megújulás az olvasó számára, ha ismét bejárja Tamási Áron székely világát. Hőseivel — kicsikkel, nagyokkal — találkozva oly módon gyarapszik az ember, ahogyan csak a magasrendű művészet világában képes.

SZALAY FERENC RAJZA